

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

1/2 an 49 „ (30 lei)

1/4 an 20 „ (15 lei)

O lună 7 „ (5 lei)

Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unirea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 1 cor., a doua
și a treia oară 80 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

Învățământul superior.

— Numiri ori concurs? —

Ceeace agită lumea învățaților, este modalitatea cum vor fi completate catedrele la universitate. Fi-vor profesorii numiți ori se va publică concurs general, ca să dea prilej tuturor celor interesați, spre a-și dovedi erudiția și capabilitatea lor pentru o profesură înaltă.

Auzim, că în resortul cultelor sau luat deja dispoziții, ca încurând să se scrie concursul așteptat de toți. Oamenii vreau să evite anumite bănueli în jurul numirilor fără concurs, și să dea ocazie tuturor, ceice pot să aspire la o catedră universitară, pentru a-și prezenta documentele de capacitate.

Se mai are în vedere și principiul atât de reclamat azi, ca fiecare om să fie la locul lui. Și aceasta mai ales la învățământul superior, menit a direcționa nu numai mișcarea noastră științifică-literară, ci a da avânt unei premeniri culturale pe deantregul.

Prin publicarea de concurs credem, că, va fi mai bine salvată situația. Vor ieși astfel la lumină și talentele prea ascunse și se vor mai coborî la nivel și eventualele reclame prea puțin îndreptățite. Iar ceice numai gloria o caută la învățământul superior își vor trage pe seamă, că acolo sunt chemați la muncă stăruitoare, sprijinită exclusivă de erudiția și cunoștințele lor proprii.

La catedră stă singur fiecine și nu se poate ascunde la spațele cutărei dicasterii cu o sută de capete, iar în față are un public, care nu numai îl ascultă și urmărește, dar îl și apreciază.

Mai asistă la prelegeri și „Alma mater“ atât de scrupuloasă asupra bunului său nume și grijește de prestigiul ei, reprezentat prin profesorii adăpostiți de ea. Lumea mare românească, urmărește de asemenea ceea ce se face și nu se mulțamește, ca munca unui pro-

fesor universitar, să se asemene uneia de cancelarie, ci să fie productivă, căci prin ea se afirmă în afară nivelul nostru cultural, prin care ne încopiem de alte popoare din lume.

Asta e motivul, că am dori, ca la universitate să vedem pe

cei dintâi bărbați ai noștri, cari și până acuma s'au impus prin activitatea lor și ofer toate garanțiile de a corespunde așteptărilor legate de ei.

Așteptăm deci publicarea cât mai grabnică a concursului.

Zbucium.

*De-un gând e cutropit Părintele Vasile,
Un gând îl obsedează acum de multe zile ..*

*Cu fruntea între palme, cu coatele pe masă
El pare o statuie din vremuri vechi rămasă.
Dar ochii lui profetici lucesc atât de straniu
Cât par că reflectează ispitele-i din craniu.*

*Se vede — ca prin farmec — strunindu-și buiestrașul
Își vede și catedra de unde glasul-i blând
Va predica știința și tot ce-i bun în gând;
Își vede și nevasta cum galeș se strecoară
Prin vîietul mulțimii c'umbrela subsuoară;
Ah, iată și copiii cu mersul lor ștregar...
Adio sat de tină! Mă duc! — E însădar!*

*Se schimbă însă scena. — El vede-acum o turmă
Ce stă 'ncăpățînată să țină alui urmă;
Și uite, cât de lacom cuvântul lui îl soarbe
Cătând un scut și-o armă în contra sorții oarbe.
In hlamidă cernită i-apare-apoi Altarul
Nemulțumit, că n'are prin cin' să-și verse darul.
Aude glasul trudnic al celor morți de veacuri
Că nu le-a mai deschide a' raiului iatacuri.
Iar sfânta juruință dela hirotonire
Îi sună în ureche o cruntă prevestire...*

*Vedenia-l învinge și plânsul îl îneacă,
Și 'n zbuciumul lăuntric nu știe ce să facă.*

*Acum... apari, tu Ezo, cu limba ta de șerpe,
Și...-i torni zimbînd veninul dorinții tale sterpe.
Ciuvic.*

Posta.

«Renașterea Română» scrie:

«Intreagă vieța noastră economică, suferă atât din cauza circulației neregulate cât și din faptul, că posta nu primește și nu expediază mandate postale.

Negreșit, că ziarele sunt cele, cari se resimt mai mult în urma

acestei stări de lucruri. Corespondența cu marele public este îngreunată, dacă nu chiar împiedecată, abonamentele nu se pot achita, așa că ziarele, cele cari nu au fonduri speciale sau ajutoare extraordinare, luptă cu cele mai mari greutateți ca să poată apărea.

Și dacă piedecile materiale

le-am înlăturat aducând jertfe în speranța unui viitor mai bun, atunci scrisul nostru destinat pentru păturile cele mai largi ale poporului, nu-și poate îndeplini chemarea din simplul motiv, că nu în totdeauna, — ba uneori nici când ziarul nu ajunge la destinație...

Marele public ne trimite zilnic plângeri și reclamații, și credem că nu e nevoie să convingem pe cei mulți despre acele ce le știe ori cine...

Ne simțim însă îndemnați, chiar în interesul marelui public, ca să ne adresăm încă odată către cei cari ar fi chemați să îndrepteze acest neajuns».

* *

Din partea noastră iscălim

Zilnic primim și noi la ziar reclamații și plângeri, între cari sunt și renunțări la abonament, după ce ziarul nu le sosește decât foarte neregulat și cu întârzieri de tot mari.

Plângerea este generală.

Am spus-o în repetite rânduri și o accentuăm și și acum: *vina nu este a noastră, ci a poștei.* Să poștească ori-care cetit al nostru la Tipografie între orele 4—5 și se va convinge, că numărul din ziua aceea e deja sub tipar. Să poștească apoi la Administrația noastră (localul vechei librării), unde lucrează șase persoane, și va vedea, că numărul se expediază regulat și la timp. Numărul de Paști d. e. s'a distribuit în Blaj Sămbătă dimineața, iar la amiazi erau trimiși deja la postă toți numerii din provincă.

* * *

Mai e apoi chestia ardentă a circulației de bani, ce s'a intrerupt. Pe cât ne aducem aminte, cele din urmă mandate postale ne-au sosit în

28 Decembrie a. tr. Incurgeau atunci abonamentele foarte des, deodată cu schimbarea foiei în organ de zi. Restanțele — de cari avem cu zecile de mii — încă începuseră se incurgă mai bine ca ori-când.

Atunci s'a sistat totul. Abonamente și restanțe primim ocazional, când se abate câte un preot la Blaj. Și ziarul nostru n'are nici o resursă de sprijin, nici nu se poate razimă pe creditul ce tipografia nu e în stare să i-l acoarde. —

Aceeaș lovitură a resimțit-o și societatea de editură pe acții »Unirea«. Apariția »Unirii« ca ziar de zi a fost întimpinată cu vii simpatii, și dacă comunicația postală nu ne-ar fi împiedecat societatea ar putea funcționa deja deabinele.

Interesul e foarte mare și acum dar ce proporții ar lua el, dacă am avea contactul normal cu cetitorii.

**

Cerem deci și noi celor chemați o sanare cât mai grabnică a acestei anomalii dar în special presei naționale, care după serviciile ce le prestează cu atâta abnegație și entuziasm, credem că vrednicește sprijinul cel mai larg!

Cvintvenalele preoților.

Înaltul Consiliu dirigent român (resortul cultelor și al instrucțiunii publice) cu scrisoarea sa datul Sibiu, 17 Ianuarie 1919 Nr. 429 a asignat la mâna Ordinariatului nostru cvintenalul preoților pe sem. I. 1919 pentru toți preoții Arhidiecezani îndreptățiți.

Circulara cu nrul 330 publică registrul preoților îndreptățiți, iar privitor la moralitatea licvidării, dă următoarele amănunte:

Fiecare dintre preoții numiți aici au să-și gătească chitanțe timbrate despre suma asignată dânsului, pe tipăritura alăturată la acest cercular.

Chitanța aceasta iscălită din partea respectivului preot și a oficiului protopopesc concernent și provăzută cu sigilul parohial și cu cel protopopesc are să fie trimisă direct administrațiunii Centrale Capitulare, de unde se vor trimite banii fiecărui preot îndată după sosirea cvitei.

La chitanță are să se alăture o asignațiune postală provăzută cu adresa corect scrisă, cu marca postală corespunzătoare și cu toate celelalte date de lipsă de așa, cât pentru expedirea banilor să nu lipsească de pe ea decât stampila Administrațiunii Centrale Capitulare.

Dacă în cutare cvită ori în asignațiunea postală se vor constata scăderi, atunci ambele vor fi restituite spre îndrep-

tare, ori în cazul cel mai bun expedirea banilor în cazul acesta va suferi întârziere spre paguba preotului respectiv.

În fine observăm, că banii aceștia vor putea fi scoși dela Adm. Centr. Capit. și în persoană, în care caz respectivul preot se înțelege, că are să producă numai chitanța în regulă, fără blancheta de asignațiune postală.

Bucuria neamului românesc.

De când există neamul românesc de dincoace de Carpați pe aceste scumpe și măndre plaiuri, moștenite dela vitejii nostri strămoși, niciodată nu a fost împărțit și nu a simțit o mai mare și mai eurată bucurie sufletească, decât toemai acum, în zilele sfinte ale Învierii Domnului.

Niciodată acest popor viteaz, dar încătușat și subjugat veacuri de-arindul, nu a avut marea fericire ca de prezent, când falnica și viteaza oștire română cu iuțala fulgerului spulberă în vânt tot ce dușmanii seculari au făurit și elădit asupra obidului popor românesc, resplă-tindu-le acum fărădelegile lor cu vârf și îndesat cerului tot în aceste mărețe clipe și triumfătoare lupte pentru eliberarea fraților de dincolo de blestemata linie de demarcație și a tuturor Românilor de sub tiranul jug al împilatorilor nostri, s'au revărsat și se revărsă și astăzi cu îmbeșugare asupra țelinelor și sămănăturilor noastre, contribuind prin această binecuvântare divină și ei, ca bucuria și fericirea poporului înviat, să fie și mai mare.

Faptele, ce s'au sevârșit în

aceste zile, vor vesti pentru todeauna generațiilor viitoare curajul și mândria bravilor ostași ai României, cari fără preget s'au luptat pentru desrobirea fraților și pentru unitatea națională a întregului neam românesc dela Nistru până la Tisa, vărsându-și sângele scump nouă tuturor, în ultima și definitivă răfuială cu neamul aziatic, cu neamul barbar și îngâmfat.

Acum deci, când cu toată tăria și puterea convingerilor noastre credem, că cu o oră mai curând se vor fini suferințele noastre, îngenunchiând pe veci secularul și împintinatul dușman, cuvine-se ca noi toți, cari încă ne aflăm la căminurile noastre să lucrăm și să spriginim cu inimă curată toate câte ni-se vor cere, pentru definitivă realizare a tuturor aspirațiunilor noastre legitime.

Cu toții mie și mare, tinăr și bătrân un corp și-un suflet să fim. Să fim la culmea chemării noastre, căci numai astfel săngeroasa răfuială se va sfârși cu strălucită victorie și numai astfel fiind — *bucuria și fericirea neamului românesc va fi deplină și veșnică.*

G. T. B.

Sinodul

de primăvară din districtul protopopesc a Sibiuului s'a ținut în 8 Aprilie, fiind de față aproape toți preoții tractului.

După invocarea Spiritului sfânt, șeful tractului într'o cuvântare plină de avânt, ținută în obicinuitu-i stil lapidar, arată, cum preoții din acest tract i-se dă fericitul prilej de a putea participa la acest sinod în întregime, nemai fiind împedecați de împrejurările vitrege de odinioară, în urma cărora cei mai mulți au fost nevoiți a pribegi în streinătate atât din cauza internărilor, cât și a refugierilor. Făcând prohodul domniei subjugătoare de veacuri, spune, că față cu si-

tuția radical schimbată, — pe care o doriem chiar și în sinoadele anterioare — dar numai în internul sufletului nostru și pe care atunci nici pe departe nu ne-o puteam închipui cum are să fie — stăm uimiți și nu putem zice altceva, decât să exclamăm cu s. Scriptură: „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale“. — Continuă zicând, că adevărat neamul românesc pentru realizarea idealului său trebuie să fie recunoscător cuiva, aceasta recunoștință în locul prim i-se cuvine preoții, care nu numai, că a lucrat în chip trainic și rodnic pe toate terenele, dar în acelaș timp s'a jertfit mai mult chiar decât îi permitea puterile.

Trecând la desbaterea punc-

telor din programul statorit se aduce o mulțime de hotărâri importante, cari toate vor fi înaintate sinodului arhidiecezanal spre finală deciziune. Dintre acestea țin se remarc următoarele:

1. Fiind vorba de alegerea de mitropolit sinodul ia de bază hotărârea soborului din 1669, unde se spune, că „Soborulul fi stă în drept să-și aleagă pe episcop, pe care M. Sa Regele să-l întărească, iar S. Sa Papa să-l aproabe. Drept aceea pe viitor sinodul își revindece dreptul de alegere, iar nu de candidare la scaunul mitropolitan. La aceasta alegere arhidieceza se concurgă cu 2/3 părți a voturilor. Tot asemenea să fie alesi și episcopii diecezelor respective.

2. Pentru completarea parohiilor vacante — ținând seamă de rezultatele prea puțin edificatoare din biserica gr-or. să se acoarde Ordinariatului și pe mai departe dreptul de denumire (prin concurs), dar în acelaș timp să se țină cont și de dorința poporenilor, spre care scop în caz de lipsă să exmte o comisie din mai mulți preoți în frunte cu șeful tractului, iar ceea ce privește completarea dignităților mai mari să se introducă pragmatica serviciului.

3. Să se facă seminar central și acesta din două motive. Mai ușor se poate ajunge la bărbați distinși de specialitate, capabili de a conduce seminarul deoparte, iar de altă parte mult dorita uniformitate mai ușor se poate realiza.

4. Având în vedere, că preotul trebuie să fie mai mult intelectual decât econom, sinodul cere, ca preoțimea să fie dotată cu atâta porțiune canonică, cât e de lipsă pentru câștigarea cerealelor trebuincioase la susținerea familiei, iar restul să se solvească în salar fix, punându-i în aceea clasă de salarizare, care corespunde calificațiunii și pregătirii lor, iar până la rezolvirea definitivă a chestiunii cer, ca competențele obicinuite până acum să se plătească în lei — în-aceea mărime.

5. Necunoscând preoțimea starea diferitelor fonduri pentru preoții deficienți etc. asupra contopirii acestora în un singur fond nu se poate pronunța, dar augmentarea lor se impune de sine, la care să contribuie și statul, având mai ales în vedere, că singur numai preoțimea gr.-cat. a fost aceea, care timp de 10 ani — din motive naționale — nu a primit nici o subvențiune din partea statului, care în întregime dă suma de câteva milioane.

6. Să decida, că fiecare preot din acest tract să fie obligat a subscrie 2 buc. à 100 cor. Acții la societatea de editură „Unirea”, iar din casa bisericii cât mai mult, și își exprimă sinodul dorința, că acest contract să se generalizeze în toată provincia mitropolitană. Tot odată s'a luat severă măsură, ca restanțele zlarului „Unirea” până la s. Paști se fie nesmintit achitate.

7. Ridicarea institutelor de ocrotire, sanitare etc, sunt tot atâtea bucurii ce se impun de sine.

Un singur lucru îmi pare a fi scăpat din vedere, despre care de altcun până acum nu am aflat să se fi scris undeva ceva și acesta ar fi „chestiunea postului”, care nesmintit va trebui regulată în proximitatea sinod arhidiecezan.

Ca delegat la acest sinod s'a ales cunoscutul și de toți stimatul pâr. Ion Agârbiceanu.

După aceasta, toți preoții prezenți s'au mărturisit și în frunte cu șeful tractului au plecat în corpore spre gară, pentru a întâmpina pe Alteța Sa principele Carol. G. I.

Instreinată.

Ea l'a cunoscut, el nu. Ea era mare doamnă și lumea se mira cum de a intrat în ospătăria aceea de a doua mână, unde notari, învățători, primarii satelor obicinuese să vină cu crucele și daraverile lor. Nime nu știa cine e. Vre-o nemțoaică de bunăseama, venită de departe.

Căci numai nemțește vorbia cu copilașul ei de vre-o zece ani, care dovedea un neastâmpăr mare.

Săria dintr'o odae într'alta, mergea la mesele oaspeților, se ascundea prin unghiuri, pe după scaune.

Ea era tot ochi după el. Il chema, il lua de mână, un moment liniște nu avea.

— Bubi vino!

— Bubi astâmpără-te!

— Bubi șezi!

Bubi nici nu auzia. El își vedea de jocurile lui.

Dela o vreme se dedară și oaspeții cu ștrengăriile lui și își vedeau de vorbe. Unii îl mai neteziau, alții îl întrebau, de câți ani e? Băiatul se uita și nu răspundea, căci nu știa limba.

Mamă-sa se așeza la o masă, la masa vechiului ei cunoscut.

Privia pe furis la el, și se uita gânditoare pe fereastră. Căuta în amintiri. Căuta vremile trecute. Ar fi zis ceva și iarăși se gândia.

Învățătorul se uita la ea și de câteva ori ar fi vrut să o întrebe, cum a ajuns în ospătărie și dacă aștepta pe cineva? Dar fi era silă, după ce văzu cum i-se umplu ochii de lacrimi și își întoarce capul, ca să-le ascundă.

Vre-o supărare va avea de bunăseama. Cine vede în sufletul fiecărui om?

Băiatul vine lângă ea par'ea simte, că mama sa e supărată, eăci se alipește de ea și-și pleacă capul la sân. Ea îl netezește pe păr și își aseunde fața în batistă.

Învățătorul încearcă să-i abată gândurile.

— Nu sunteți depe aici doamnă!

— Ba da, răspuse ea, fără să-și ridice fața din batistă.

Învățătorul rămase uimit.

Doamna vorbia o românească frumoasă.

— Mă iertați dacă întreb, unde ați învățat așa bine românește?

— Acasă răspuse ea scurt.

— Sunteți așadară...

— Românecă!

Învățătorul se uita la ea și la copil. Ea observă privirile lui și înțelese sensul acelor.

— Vrei să mă întreb, de ce vorbesc cu băiatul nemțește?

— Fiindcă băiatul nu știe altcum.

— Nu e băiatul Dvoastră? Vreau să zic, că seamănă...

— E al meu.

— Și nu știe românește?

— Nu. Vezi eu m'am măritat în Germania. Bărbatul meu e inginer... A venit într'o excursie pe la noi... Vre-o zece ani de atunci... Căci eu sunt din...

— Poiana, întregi învățătorul și se întunecă.

O lume îngropată învie acum înaintea bătrânului dascăl. O lume frumoasă și plină de nădejdi.

Avea și el un floier, mândru, frumos și cuminte. Nu l-a lăsat să învețe multă carte, căci voia să rămână în locul lui. Ca să nu-i rămână casa și moșia pustii.

Și-a ales de eu vreme pe viitoarea noră, pe fata prietenului său din copilărie, care era învățător în comuna vecină. Avea o fetiță numai; o copilă mândră și harnică, cum îi plăcea lui să fie fetele.

A vorbit cu tatăl fetei, au făcut atâtea planuri la masa asta din ospătărie, unde se întâlneau aproape în fiecare zi de târg.

— Măi Niculae, să-mi dai tu mie fata asta. O să facem o păreche fericită, cum n'a mai văzut lumea.

— Dau Iosife. Cu dragă inimă. Suntem vecini. Ne vom întâlni mai des. Noi cu ale

noastre bătrânești, tinerii cu ale lor. Va fi bine, de bunăseama. Numai noroc și minte să le dea Dumnezeu, de celealalte nu vor duce lipsă.

Tinerii erau fericiți. Înțeleseseră ei intențiile bătrânilor, dar nu și le-au mărturisit niciodată. Fata era puțin cam desmierdată, căci era singură la casă. Mamă-sa murise de mult. Băiatul foarte așezat și cuminte. Ei îi plăcea să-și petreacă, să danseze, el era o fire mai stămpărată și ocolea societatea șgomotoasă.

Ca să-i facă pe voie începu a merge și el mai des la petreceri, unde mireasa lui își lua avânt tot mai mare spre o mărire deșartă, care încercă să amăgească pe mulți și să o amăgească și pe ea.

El un an mai avea până la diplomă, ea cuceri până atunci pe toți. Când intra în sala de dans se aprindeau privirile și fiecare căuta să-i întindă brațul. Era o dansatoare admirată. Ii sta bine jocul, era vecinic fermecătoare cu zimbetul și pe încetul încercasă-și smulga sufletul din glia, unde voia tatăl ei să o țintuiască.

Privia spre alte lumi, cu lumină mai multă, cu sale mari și scilpitoare, cu o societate aleasă, unde bine iar sta să fie ea regina.

— Visa nopți întregi despre lumea aceea de oraș mare, dar nu spunea nimic.

Feciorul dascălului vedea bine, că nu se mai poate ținea după ea. La cuvintele lui răspundea scurt, în societate îi da atenție puțină. Ea ajunsese într'un vârtej, de unde el zădarnic încerca să o readucă.

Tatăl-său voia să intre în tainele lor. Zădarnic au fost toate.

Intr'o zi veni vestea, că Mărioara să mărită. O ia un inginer neașt a unei societăți, care a venit, ca să ne măsure munții. Și când a isprăvit cu măsurarea și-a luat nevasta și a plecat în țara lui.

Doi oameni au rămas frânți pe urma ei. Doi bătrâni, cari alte planuri croiau și în alte lumi trăiau. Unul pentru fată, altul pentru fecior. Unul, că i-s'a dus fata în țări îndepărtate și l-a lăsat singur pe lume, altul, că i-s'a înstrăinat feciorul, ca numai la ani să vină pe câteva zile.

Scrișori veneau zi de zi dela fată. E fericită, scria, îi place, Dumnezeu știe, dacă scrie adevărul. Tatăl-său cetia și răspundea scurt: Draga tatii, mă bucur, că baremi tu ești fericită. La câțiva ani s'a stins dascălul și pustiu au rămas toate câte avea.

Celalalt jelește și acum din pricina fetei aceleia, pentru doamna asta.

Ce bine era să fi fost după chibzuiala lor! Ce fericiți ar fi fost toți patru.

Așa iată trei, cari își deplâng norocul pentru ea despre care credeau, că e fericită în oraș mare, în societate aleasă cu lumină electrică și petreceri șgomotoase. Ce fericire mai e și aceea, dacă vine din lumea aceea albastră și stă în ospătăria asta mărunță, dechisă pentru oameni de rând! Vine să plângă aici, să-și liniștească sufletul tulburat la masa, unde de atâteaori ședea tatăl ei și vorbia despre viitorul copiilor.

— Pot să-ți fiu de ajutor doamnă?

Ea își ridică capul din năframă. Se uita speriată la el. Ii zice „doamnă”, când odată atâtea o desmierda pe Mărioara lui.

— Nu. Mie nu-mi mai poate ajuta nime. Ce-am pierdut n'oi mai găsi niciodată.

Își ia copilul de mâini și iese.

— Ce noroc a mai avut și ea! Și cu ea noi toți, două case de oameni!

I se umplu ochii de lacrimi și privește afară la lumea, în care atâtea visuri de mai bine s'au sfărâmat. Oct. Prie.

Informațiuni.

* **Proiectele de refoarmă agrară și electorală** s'au desbătut în ședințele Conziliului Dirigent, încă înainte de sf. Paști. În curând aceste două proiecte se vor desbata și în Marele Sfat Național.

* **Oficiile preoțești militare** în republica ungară s'au sistat. Vor demobiliza toți preoții militari atât activi, cât și cei denumiți pe durata războiului.

* **Intre România, Statul ceho-slovac, Polonia și Jugoslavia** se va face o alianță îndată ce se va semna pacea.

* **Conziliul dirigent din Sibiu** pregătește un proiect de lege, care va stabili 8 ore la zi, oa termin de muncă pentru lucrători.

* **Orașul Fiume** a fost definitiv alipit de Italia.

* **Ungurii de pe teritoriul statului ceho-slovac**, vor fi toți internați din motiv, că se ocupau cu șpionaj și propagarea bolșevismului.

* **M. Sa Regina Maria**, a doua zi de sfințele Sărbători a Învierii Dlui, a sosit din Paris acasă, cu un tren special.

* **Nemții aflători** pe teritoriul Bulgariei, încearcă să facă tot posibilul, pentru ca să producă neînțelegere în statul bulgar, crezând, că prin acestea ar detrona țarul.

* **Lloyd George**, a declarat, că în Rusia nici când nu se va recunoaște un guvern al bolșevicilor.

* **Statele Unite** din America de nord în luna Martie au trimis în Europa 380 mii tone de mărfuri în valoare de 111 milioane 280 mii de dolari.

* **Lembergul** iarăși a fost bombardat de ucrainieni. Pagubele sunt mari. Numărul morților și răniților trece peste sută.

* **Comisiunea de patru** a luat hotărârea, ca țările cari au luptat împotriva Antantei să poată adera și ele la Liga națiunilor, dar primirea lor ca membri în Liga națiunilor să se amâne pe mai târziu.

* **In Genf**, „Liga națiunilor” își va începe activitatea, îndată ce statele beligerante vor subscrie contractul de pace.

* **Delegații Germani** sunt chemați pe ziua de 25 Aprilie la conferința de pace. Delegația va pleca din Spaa într'un tren francez pentru Versailles. — Ei nu vor avea contact nici cu publicul, nici cu presa.

* **Italia** perzistă pe lângă punctul de vedere inițial. Orlando — s'a retras din comitetul de patru în ziua când a fost ascultat Trumbici — delegatul Ingoslaviei.

* **Deputație rutenă** compusă din 14 inși sau prezentat la Praga și au cerut anexarea lor la statul Ceho-slovac. — Motivul e că guvernul revoluțional din Ungaria a maltratată — dela venirea sa la putere — populația rutenă, căreia ia șters toate drepturile obținute dela guvernul lui Károlyi.

* **In Turda** piața cea mare a fost numită: »Piața lui Mihai Viteazul«.

* **Ungaria** se află în mare incurcătură în urma înaintării trupelor românești. Comisarul popoarelor al afacerilor interne din Budapesta a spus, că trebuie unite toate partidele politice pentru salvarea Ungariei.

* **In Budapesta** situația locuitorilor e mizerabilă. În urma înaintării trupelor noastre românești, numărul refugiaților din oraș a crescut în mod uriaș. De locuințe nici poveste. Cei mai mulți stau ziua noaptea pe strade. Asta încă ar merge, căci azi mâne suntem în luna Mai și frig nu e, dar nu sunt alimente. Foamea, oaspele nepăcut, bate la poarta fiecărei familii. Mizeria crește din zi în zi.

* **In Budapesta** pe viitor toată instrucția va fi gratuită, în toate școlile de orice categorie.

* **In comitatele Fehér și Sopron** s'au răsculat mulți țărani unguri. Guvernul revoluțional din Budapesta a trimis acolo o deputație de 12 membri, care după ce a constatat revoluția, a arestat pe mulți dintre țărani cu ajutorul gardei albe.

* **Iaponezii** sunt cei dintâi, cari cer desființarea absolută a deosebirilor de rasă. Din acest motiv ei au și ținut în capitala lor o mare adunare, hotărârea căreia vreau să o prezinte Ligei Națiunilor.

* **Producțiunea teatrală-corală din Ibișdorful-săsesc.** În prima zi de Paști seara s'a aranjat obișnuita producțiune teatrală-corală urmată de dans.

Programul destul de bogat s'a desfășurat neted, iar unele puncte ca: »Țiganul la vânat», »Achim filăru» au atins perfecția. Producțiunea s'a început cu »Trăiască regele», cor mixt, care a fost admirabil cântat și cu evlavie ascultat. Programul l-a încheiat: »Călușorul», »Bătuta» și »Ardeleana», având de vâtav pe dl Petru Moldovan, fost învățător, apoi a urmat dansul — ca de obicei — până la ziua.

O parte din venitul curat se va da »Fondului văduvelor și orfanilor de războiu».

* **La Făgăraș** a sosit ieri un nou batalion de voluntari veniți din Italia.

* **Banca națională** din București, a acordat statului un împrumut de un miliard și jumătate cu obligamentul, ca biletele Banței Generale să se scoată din circulație.

* **Colecta** Companiei VII. Reg. Nr. 2. Alba-Iulia, pentru fondul *Orfelinatului din Blaj* și pentru *Monumentul*, ce se va ridica la Alba-Iulia, în amintirea unirei tuturor Românilor. (Continuare). Cu 5 cor.: corporalii: Stejerel Ioan, Muntean Nicolae, Comanicu Maxim, Stimer Dragomir, Stimer Ioan, fruntaș Stanciu Teodor, soldații: Anghel Iosif, Vargă, Dumitru, Caia Gavrilă, Drăgănescu Pavel, Silivestru Teodor, Safta Ioan, Bârsan Teodor, Banciu Gheorghe, fruntaș Bălaș Filip, soldații: Berzan Teodor, Bătan Simion, Foda Ioan, Sălca Nicolae, Chioresan Ioan, Câmpean Gheorghe, Macavei Lazar, Scurt Nicolae, Bondilă Ioan, Socol Dionisie, Bulgărean Ioan, Buricean Alexă, Nicoară Ioan, Muțiu Nicolae; cu 4 cor.: soldații: Lazar Nicolae, Mărginean Eronim, Găd Iosif, Răvnic Ioan, Fodorel Pavel, Todorescu Ioan, Pavelor Ioan, Nevorari Gheorghe, Rus Ștefan, Cârja Gheorghe, Borza Ioan, Stoica Ioan, Pompei David, Nechifor Arion, Covârșan Gheorghe, Caia Gavrilă, Câmpean Petru, Man Vasile, Miron Haida; cu 3 cor.: soldații: Trifan Va-

sile, Copoț Dumitru, Poloșan Gheorghe, Greavu Ioan, Coto-roiu Lazar, Colda Alexandru, Ardeiu Simion, Drăgan Traian, Zănoagă Gavrilă; cu 2 cor.: sergent: Rucărean Ioan, soldații: Hada Timofteiu, Comanicu Ioan, Pampu Gheorghe, Căpățînă Haralambie, Man Gheorghe, Verzar Ștefan, Mărginean Nicolae; cu 1 cor.: soldații: Socaciu Manase, Obrejan Ioan, Balos Ioan.

Suma pentru Orfelinatul din Blaj face: 823'50 cor., iar pentru monument 615'50 cor. Total: Cor. 1439—

Locotenent *Vasile Șuteu*, comandantul comp. VII-a.

* **Colectă** pentru fondul jertfei liniei de demarcație făcută de preoteasa *Susana S. Mărginean* din Țapu. S'a colectat între femeile române din Țapu în sumă de 396 cor. 80 fil., (adeca treisute șase zeci și nouă cor. 80 fil.) Bani s'au trimis la »*Albina*». Țapu în 9 Aprilie 1919. *Susana S. Mărginean*, preoteasă.

Bibliografie.

A apărut Nr. 9 al revistei săptămânale »*Insemnări Literare*»: Vieța, un vis, de Artur Gorovei; Tristețe atavice de Demostene Botez; In Bucovina de Mihail Sadoveanu; Privind Vieța de C. Vraja; Lunei de E Marghita; Un roman din viața Ardealului de Octav. Botez; Cronica Veselă de Dem. și diferite recenzii și dări de seamă judicioase. De vânzare pretutindeni. Prețul 1 leu.

AVIZ.

Au sosit într'un asortiment bogat **cartoane, zefire, pânzării, bombonării** și alte mărfuri.

Prețuri ieftine.

În detalii și mare, la firma

Traian Novac

(52) 1—6.

BLAJ.

MAI NOU.

Trupele române înaintează victorioase

Aradul a fost ocupat de către trupele diviziei I. vândtori, care și-a instalat sediul în oraș.

Oradea mare a fost deasemenea ocupată, trupele diviziei de cavalerie au trecut Someșul la Sătmar.

Trupele românești înaintează pretutindeni spre Tisa. Mai multe zeci de mii de prizonieri au căsut în mâinile brazelor noastre trupe.

Populația face mari manifestații trupelor.
(»G. Trans.«)

Comandamentul trupelor din Ardeal a dat următorul comunicat:

„Trupele noastre au intrat ieri în 23 Aprilie în Dobrișin. Populația orașului le-a primit cu mare entuziasm.

UNGURII SE DAU PLAINICI.

Correspondentul nostru din Dej ne comunică următoarele: »Biroul de informație al comandamentului trupelor de aici a publicat următoarea știre: În cursul nopții de ieri s'a prezentat la Comandamentul trupelor din Careii mari o delegație din partea colonelului Kratockwîl (comandantul diviziei de Secui) compusă din 2 majori și un căpitan, cerând un armistițiu, și arătând dorința de a lupta alături de noi în contra bolșevicilor. Cazul s'a raportat autorităților militare superioare».
(»Patria«).

Numărul cenzurat de: OVIDIU HULEA.

Director: **ALEXANDRU CIURA.**

Redactor: **Ovidiu Hulea.**